Tähelepanekuid seoses Loode-Eesti rannikumere tuulepargi KMH aruandega.

1. Võimaliku õlilaigu leviku modelleerimine:
    a. Ei võeta arvesse aulide populatsiooni kõrvalasuval toitumisalal.
    b. Modelleerimine keskendub ainult ehitustööde teostamise ajale. Kas see tähendab, et hiljem puudub igasugune risk õlireostuseks?
    c. Käsitlemist ei leia jääkatte all olev meri ja õlireostuse mõju seal. Miks?
2. Elektromagnetväljade mõju:
    Hindamisel soovitatakse kaablid süvistada 1m pinnasesse. Kas kaablite alal pole kõva aluspinnast, kuhu kaabli süvistamine pole võimalik? Allveesukeldajate andmetel on katmata kaablite asukohad merepõhjas leitavad surnud kalade olemasolu järgi.
3. Mõju turismile hinnatakse pigem positiivseks. Ebaselgeks jäävad, millised on need positiivsed aspektid. Hiiumaa on tuntud kui puutumatu loodusega unikaalne saar. Lausalised tuugenid merepildis rikuvad selle kuvandi. See on tugevas vastuolus praeguse riikliku turismistrateegiaga, mis näeb ette turundada Eestit kui puutumatu loodusega IT riiki. Antud juhul tundub, et riik toimib kahepalgeliselt: ühelt poolt tutvustab ennast maailmale kui puutumatu loodusega maad, samal ajal ise selle puutumatu loodusega hoolimatult ringi käies.
4. KMH avalikustamisel oli Kärdlas tuulepargi rajamise vastu piketeerijaid üle 100 inimese. Kõrvutades Tallinna ja Kärdla rahvaarvu saaksime Toompea platsil piketeerijate arvuks 13 000 inimest. Seda ei saa ilmselgelt lugeda kogukonna poolehoiuks. Suur osa Hiiumaa kogukonnast on tuuleparkide rannikumerre, ka 12 km kaugusele, paigutamise vastu.
5. Visuaalse mõju hindamisel on pidevalt selle visualiseeringuid muudetud ja esitatud selgelt eksitavat infot.
6. Infraheli mõju hindamisel inimese tervisele on lähtud seisukohast - kui ei kuule, ei ole ka probleemi. Maailma Terviseorganisatsiooni (WHO) soovitab mõõta müratasemeid dB(C) väärtustes, mis annavad madalamatel sagedustel tuhandeid kordi suurema helirõhu taseme. See on ka mõistetav, kuna enamus inimeste tuulikutega seonduvaid probleeme (ärevushäired, stress, veresoonkonna haigused jne) on põhjustatud infrahelist.Arenduse mõju inimeste varale on ka ilmselgelt tendentslikult hinnatud. Suur osa Hiiumaa rannikutel asuvast kinnisvarast kaotab märkimisväärse osa oma väärtusest (see tuleneb just saare looduse puutumatusest). Selle tulemusena kõik need inimesed kes ei talu infraheli mõju, kui ka need, kes tekkinud visuaalse reostuse tõttu tahavad kinnistu müüa, kannavad otsest kahju – nende kinnisvara väärtus on tuntavalt, pärast tuugenite paigaldamist langenud.
7. Tuulikute müra on alahinnatud. Maapiirkondades ei soovita WHO tehnorajatiste tekitatud mürataseme tõusu öösel üle 5 dB võrrelduna fooniga. 2014 septembris tegin Lääne maakonnas Rannakülas (Virtsu sadamast 13 km) šaakali seiret. Ilm oli igati soodus, rannikul tuule kiirus ehk 3-4 m/sek aga toiming tuli ära jätta sest, Virtsu tuulikute müra tegi kuuldeulatuse väga väikeseks.
8. Sellise võimsusega tuuleparki ei saa ilma kompensatsioonijaamadeta Eesti elektrivõrku lülitada. Selles aruandes ei ole näidatud kuidas kompenseeritakse voolukõikumised. Selleks ei sobi põlevkivijaamad, sest sellises reziimis töötades suureneb seal põlevkivi erikulu energiaühiku kohta
9. Eesti elektritootmise eesmärkide seisukohalt pole sellise võimsusega tuuleparki ka tarvis. 2016. aastal oli Eesti elektritootmises taastuvenergia osakaal juba 15,1%. Taastuvenergia osakaalu suurendamise eesmärk 2020. aastaks on 17,6% (Elering) ja selle saavutamiseks pole selline tuulepark enam vajalik.

10. Kogu projekt tundub olevat rihitud EU taastuvenergia kvoodimajandusest erafirmade kasumi teenimisele, paraku jäävad Eesti maksumaksjale lahendada kõik tekkivad probleemid.

Arvestades kõike eelpooltoodut, ei saa esitatud KMH aruande kinnitamist pidada õigustatuks.

Kui selle tuulepargi just peab rajama, siis alternatiivina tuleks kindlasti kaaluda tuugenite viimist rannikust kaugemale, näiteks 40 km kaugusele.

Kalle Kruus, Hiiu valla elanik. 16.03.2017